

திருக்குறுங்குடி

ஸ்ரீ உ. வெ. N. ஸ்ரீவிவாஸ ஜூயங்கார், ஸ்ரீகார்யம், தீபாம்பதம்

வைஷ்ணவ வாமன சேஷத்திரமான திருக்குறுங்குடியில் கோயில் கொண்டு எழுங்கருளியிருக்கும் “ஸ்ரீ நம்பியை”ப் பராங்குசன், பரகாலன், உறையிலிடாதவர், பட்டர்பிரான் ஆகிய நான்கு ஆழ் வார்கள் பாடியுள்ளனர். 108 திவ்ய தேசங்களில் முதன்மையும் பெற்றுள்ளது. திருக்குறுங்குடி ஸங்கீத பூர்ணமான தென்னுசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸங்கீதி.

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார்

“ஸர்வேசுவரனை நோக்கி அங்கத்திரதம் கோற்றுப் பெற்றவர்களைப் போலன்றிக்கே நம்பியை யாச்ரயித்தாயிற்று, இவரைப் பெற்றது. உடைய நங்கையார் நம்பியை யாச்ரயித்து ஆழ்வாரைத் திருவயிறு வாய்த்தார். என்று பிரஸித்தமிரே” என்ற சட்டின் ஸ்ரீஸ்மக்திப்படி, குறுங்குடி நம்பியே குருகூர் நம்பியான ஸ்ரீஸ்வாமி நம்மாழ்வாராக அவதரித்து, பகவத் விஷயான அருளிச்செய்கில் திருவாய் மலர்ந்து அருளி ஞான என்பதுவும் பிரஸித்தம்.

ஸ்ரீ திருமங்கையாழ்வார்

ஸ்ரீ அரங்கனுக்குத் திருமங்கையாழ்வார் அனேக மண்டபங்கள் முதலியன திருப்பணிகள் செய்தபின் தமக்கு வீடு ஸாதித்தருள வேணும் என்று ப்ரார்த்தித்த பொழுது. “நம் தெற்கு விட்டுக்குப் போம்” என்று அழகிய மணவாளன் சாதித்தபடியால் தெற்கு விடான தென் குறுங்குடிக்கு வந்து திருப்பணிகள் செய்து ஸ்ரீ நம்பியை ப்ரார்த்தித்தார். ஆழ்வாருக்கு வீடு சாதித்து கம்பி ஆட்கொண்டார். திருமங்கை ஆழ்வார்

அர்ச்சைத் திருப்பேணியோடு கழன்க்கு மத்தியில் தீத்ய திருவாராதனத்துடன் எழுங்கருள்பிருக்கிறார். திருவாலி திருநகரியில் அர்ச்சைத் திருமேணியில் எழுங்கருளியிருக்கும் ஆட்வார் உத்ஸவர் திருக்குறுங்குடி ஸ்ரீ நம்பியின் நீயமனத்தின் பேரில் திருக்குறுங்குடியிலிருக்குது எழுங்கருளியவர்.

கைசிக புராணம்

ஸ்ரீரங்கம் முதலான எல்லா திவ்ய தேசங்களிலும் பரமபத ஏகாதசி உத்ஸவம் போலே கைசிக உத்ஸவமும், ஸ்ரீரங்கம். திருமலை பெருமாள் கோயில், திருவல்லிக்குட்டை, ஆழ்வார் திருக்கரி முதலான சகல நிலை தேசங்களிலும் புராண படன்துடுவன் நடக்கிறது. அப்போது திருக்குறுங்குடி வீஷயமான அருளிச்செய்களைக் கோட்டிடியில் சேவித்தும் வருகிறார்கள்,

ஸ்ரீரங்கம், ஆட்வார் திருக்கரி, ஸ்ரீவில்விபுத்தார், திருக்குறுங்குடி இவ்வில் அரையர் ஸ்வரமியால் “அக்கும் புலியும்”, “எங்கனேபோ” பாட்டுக்கு வியாக்யானம் அபிநயம் ஸேவித்து வருவது சகலரும் அறிந்ததே,

திருக்குறுங்குடியில் மட்டும் கைசிக புராணத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, நடபாடுவரன், பிரம்மரங்கள் வேஷங்கள் போட்டு நாடகமாகவே ஸ்ரீ நம்பிமுன் நடித்துகாட்டி வரப்படுவது கடுநாள் வழக்கமாம். வேஷங்கள் போடுமவர்கள் வரதம் இருக்குது பக்தியுடன் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஸ்ரீ வராக ஸாபினாரிடம் பூமி பிராட்டி திருக்கம் ஈக்கீர்த்தனத்தின்

வைபவம் அருளும்படி கேட்க ஸ்ரீவராஹ மெப்யும் பூமிப் பிராட்டியைச் சந்தோஷத் துடன் மடியில் வைத்துக்கொண்டு திருநாம ஸங்கீர்த்தன பல வைபவமான கைசிக மஹாத்மியத்தை அருளக் கேட்டுக்கொள்ள. பின்னர் பூமிப் பிராட்டியார் சேதனர்களை உண்ணிலிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு லீலா விழுதியில் சமயம் வாய்த்த வடன், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பட்டர்பிரான் திருமகளான ஸ்ரீ ஆண்டாளரக அவதரித்து வேதத்துக்கு ஓம் என்பது போலத் திருப்பாவை பாடிப் பாடவல்வாச்சியார் என்று பாராட்டப் பெற்றாள்.

ஸ்ரீ நம்பெருமானுக்கு முன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியில் திருவோலக்கத்தில் ஸ்ரீபட்டர்கைசிக புராணத்தை வியாக்கியானத்துடன் தெளிவாக வாசிக்கப் பெருமாள் திருச்செவி சாத்தி மிகவும் உகந்து, பட்டருக்கு ப்ரகும்ஹரத மரியாதை செய்வித்தார் என்று பிரசித்தம். இப்பவும் புராணம் வாசிக்கிற பட்டருக்கு இவ்விதமரியாதை நடந்துவருகிறது.

எம்பெருமானுர்

எம்பெருமானுர் தில்ய தேச மங்களாஸாஸனத்துக்கு எழுங்தருளும்போது திருக்குறுங்குடியில் மட்டும் ஸ்ரீ நம்பி எம்பெருமானுரிடம் ஸச்சிஷ்யனுயிருக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு திருவட்டப் பாறையில் அனுஷ்டானான சமயத்தில் வடுக நம்பி வடிவில் கைங்கர்யங்கள் கூட்டு ஸ்வாமி திருக்கையாலே திருமண்காப்பு சாத்தும்படி திருவுள்ள முகந்தான். எம்பெருமானுரிடம் ஸ்ரீ நம்பி, “நாம் ராமகிருஷ்ணதீ அவதாரங்கள் செய்தும் கிடை முதலான உபதேசம் செய்தும், திருத்த முடியாத சேதனர்களை நீர் எவ்விதம் திருத்தினீர்?” என்று கேட்க, ஸ்வாமியும், “கேட்குமளவில் கேட்டால் சொல்லுமளவில் சொல்லுவோம்” என்ன,

ஸ்வாமிக்கு ஆசனம் ஸமர்ப்பித்தான், ஸ்ரீ நம்பி. ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் ஆசனத்தில் தம் ஆசார்யாள் பெரிய நம்பி எழுங்தருளியிருப்பதாகக் கொண்டு ஸ்ரீ நம்பியின் வலது செவியில் திருமந்திரம், வேதாந்தார்த்தம் இவற்றை ஒதியும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி என்ற தாஸ்ய நாமமும் ஸாதித்தருளினார். நம்பியும், “தன்யோஸ்பி” என்று பூரித்து உக்கு, “நாம் நம் மிராமானுஜனை யடையோம்” என்று மகிழ்ந்தான்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் ஸ்ரீ அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயினார் அருளிய படி ‘வைஷ்ணவ வாமனத்தில் நிறைந்த நீல மேன்யின் ருசி ஜனக விபவலாவண் யம் பூர்ணம்’ என்றபடி பூர்ணத்துவத்துடன் கோபில்கொண்டு எழுங்தருளியிருக்கிறான் ஸ்ரீ நம்பி. பெருமாள் எனப் படும் ராமபிரானுக்கும் பிரானுன் ரங்கநாதன் பெரிய பெருமாளானுன்; இதே போல், எம்பெருமானுரால் வைஷ்ணவ நம்பி என்ற பெருமை ஏற்றுள்ள திருக்குறுங்குடிப் பெருமான். இவ்வளவு பெருமை படைத்ததான் தில்ய தேசத்தில் ஸ்ரீ நம்பியின் நியமனத்தின்பேரில் ஸ்வாமிசில் காலம் எழுங்தருளியாயிற்று. தம் ஆசார்யனான பெரிய நம்பி வம்சத்தில் பூர்ணாசாரியரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவரைத் தர்சன ப்ரவர்த்தகராக்கினார். ஸ்ரீ நம்பி ஸங்கிதி கைங்கர்யத்துக்கும் நிர்வாகத் திற்குமாகக் காஷ்யம் திரிதண்டம் கொடுத்து ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்வித்து ஸ்ரீ பேரருளாள ராமானுஜ ஜீயர் என்ற திருநாமம் சாத்தி நியமித்தருளினார்.

அப்படிப்பட்ட பரம்பரையிலுள்ள ஜீயர் ஸ்வாமிகளே கைங்கர்யமும் நிர்வாகமும் நடத்தி வருகிறார்கள். இப்போது மேற்படி ஸ்தானத்தில் எழுங்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமி இந்தப் பரம்பரையில் நாற்பத்தெட்டாமவர்.

ஸ்வாமி எம்பெருமானுர் ஜியர் அபரா வதாரமான வீட்டிலிருக்கிறாமனினி ஸ்ரீ மணவாளமாட்சிகள் தநக்குறுங்குடி நம்பியை மங்களாஸாஸனத் செய்யும் போது பதினெட்டாவது ஜியர் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருக்கார்.

ஸ்வாமி அங்குச் சிலகால்ட் எழுந்தருளி யிருந்து பத்தேன்பதாகது பட்டம் ஸ்ரீ ஜியர் ஸ்வாபியை அதுக்கிறத்துப் பின் திவ்யதேச உங்களாஸாஸனத்துக்கு எழுந்தருளினார்.

இப்படிப் பேருமைவாட்டுத் ஸ்ரீபேருளாள் ராமானுஜ ஜியர் ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீ நம்பியை ஸங்கிதி, ஆட்சார்கள் ஆசாரியர்கள் ஸங்கிதி இவற்றதும் கேஷ்டிகளிலும் ஸர்வகால ஸர்வ அவசரங்களிலும் முதல் மரியாதைகள் ஏட்பட்டு எட்பெருமானுர் காலம் முதல் நடங்கு வருகிறது.

அருளிச்செயக் கேஷ்டிகள் தொடங்கும்போது, “ஸ்ரீபேருளாள ராமானுஜ ஜியர் பதினெண்பதி ஸ்ரீஸ்ரங்ஙவாள்” என்ற அருளப்பாடு சொன்னாவுடன் ஜியர் ஸ்வாமி மட்டுமே “காயன்தே, காயன்தே” என்று ப்ரதி சொல்லி, கோஷ்டியில் தொடங்குவது கெடுநாள் வழக்கம். இதில் வேறு ஒருவருக்கும் பாத்பக்கமோ அங்காரமோ கிடைத்தாது. கீட்டர் ஸ்வாமி கோஷ்டிக்கு எழுந்தருளத் காலங்களில் அவர் அனுமதி பெற்றவர் தொடங்குவர்.

இனி, ஈத்தையெலும், உத்ஸவகாலங்களில் திருவீதிப் புறப்பாடு செய்திலும், பஞ்சபர்வப் புறப்பாடுகளிலும் திவ்யப் ப்ரபந்தம் ஸேவிக்கும் க்ரமங்கள்:-

நிதியம்: உதயம் விச்வருபத்தில் ஸ்ரீ ஜியர் ஸ்வாமி எழுந்தருளி “ஸ்ரீ கைவேச” தணியன் ஸேவித்துத் திருப்பல்லாண்டு, கண்ணிநுண்சிறுத்தைம்பு, தீருப்பரவை ஸேவித்து சாற்றுமுறை. திட்தத்திவ்யதேசத்தில்தான் ஈச்வருபத்தில் ஸேவை

சாற்றுமுறை நடக்கிறது. மாலீவேணீ களில் நித்யானுஸந்தானம்.

அனத்யயன காலங்களில் காலீயில் நாலாயிர தணியன் ஸேவித்து. உபதீசரத்தினமாலீ ஸேவை சாற்றுமுறை. மாலீயில் திருவாய்மொழி நூற்றாண்தாதி.

பிரம்ம உத்ஸவத்தில்: திருவீதிப் புறப்பாட்டில் இரண்டு வேணீகளிலும் இயற்பா. 7-ஆம் திருநாள் காலீ திருச்சரங்க விருத்தம். அன்று மாலீ பெரை திருமொழி தொடங்கி, 10வது உத்ஸவம் திருத்தேர் முன்பு சாற்றுமுறை. பகல் திருமஞ்சனம் ஆனதும் முதல் உத்ஸவம் முதல் பத்தாவது உற்சவம்வரை பிரதி தினம் 100 பாசுரம் விதம் முதலாயிரமும், இரண்டாவது உத்ஸவம் முதல் 11வது உத்ஸவம்வரை தினம் ஒருபத்து திருவாய்மொழியும் கோவிலுக்குள் உட்கார்க்கு ஸேவிக்கப்படும்.

வஸந்த உத்ஸவம் 10 நாள். சிறிய திருமடல் ஸேவை.

திருப்பவித்ர உத்ஸவம் 7 நாள். வீதிப் புறப்பாட்டில் இயற்பா; கோவிலுக்குள் திருவாய்மொழி.

நவராத்திரி 9 நாள். திருவாராதனம் ஆனதும் திருப்பாவை.

ஊஞ்சல் உத்ஸவம் 10. திருவாய்மேஹி தினம் ஒருபத்து.

ஈகசிக உத்ஸவம்: புறப்பாட்டில் பெரிய திருமடல்.

ஆஸ்தானத்தில் “அக்கும்புலியும், எஸ்கனேயோ” பாசுரம் அரையர் ஸேவித்து அபிநயம், வியாக்யானம் ஆனதும் மற்றப் பாட்டுக்கள் கோஷ்டியார் ஸேவித்து “எங்கனேயோ” சாற்றுமுறை.

அத்யயன உத்ஸவம் (பகல் பத்து)-பெருமாள் ஸிம்ளாஸனத்தில் எழுந்தருளி ஆழ்வார் மரியாதை கடங்கு ஸ்ரீ ஜியர் ஸ்வாமி மரியாதை கடங்கு அர்ச்சகர் அரையர் தாளத்தை ஸேவிக்க ஜியர்

ஸ்வாமி திருப்பல்லாண்டு முதல் பாட்டு ஸேவிக்க, கோஷ்டியார் மற்றப்பாட்டுகளை ஸேவிப்பர். முதல் ஜந்து நாட்கள் முதலாயிரம். இரண்டாவது ஜந்துநாட்கள் பெரிய திருமொழி. பகல் பத்து சாற்று முறையன்று திருமங்கைமன்னன் திருவடி தொழுதல்.

பெரிய திரு அத்யயன உத்ஸவம் (இராப்பத்து) சயனம் படிகளைந்து வேத விண்ணப்பங்கள் ஆகி, திருமங்கையாழ்வாருக்கு மரியாதை, ஜீயர் ஸ்வாமி மரியாதை ஆகி, அர்ச்சகர் அரையர்தாளம் ஸேவிக்க ஜீயர் ஸ்வாமி “உயர்வற” முதல் பாட்டு ஸேவிக்க கோஷ்டியார் பாக்கி பாட்டை ஸேவிப்பர். திருமாமணிமண்டபத்துக்கு ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் எழுந்தருளிய பின், டவண்டை, செகண்டி அடித்து, பரமபதவாசலுக்குப் பெருமாள் எழுந்தருளி சுருள் அமுது செய்து வேத விண்ணப்பம் நான்கு வேதம், ஸுத்ரம், ஸ்ரீ பாஷ்யம் அருளிச்செயல், கீதாபாஷ்யம், கத்யத்த்ரயம், ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் தொடங்கி வாசல்காரனுக்கு மரியாதை. கர்ஜவாத்யத்துடன் திருக்காப்பு நீக்கி, திருமாமணிமண்டபம் சேர்ந்து ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் மரியாதையாகி ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு மரியாதை அருளப்பாடு திருவந்தாதி கோஷ்டியுடன் பத்து உலாவி சாத்துமுறை. மண்டப திருவாராதனம் ஆனதும் பிரதி தினமும் ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி தொடங்க பிறகு கோஷ்டியார் ஸேவித்து சாத்துமுறை. வாழித் திருநாமம், பராங்குசாஷ்டகம், ஆழ்வார் உடையவர் வாழித் திருநாமம். 10வது நாள் ஆழ்வார் திருவடி தொழுதல். வேதம் சாத்துமுறை.

11வது நாள்: பெருமாள் முன் திருமங்கையாழ்வார் வீடு சாதிக்க வேண்டும் என்று மறியல் செய்வதாக ஜுதில்யம். வேதவிண்ணப்பம் ஆகி, திருவாசல் திறந்து ஆழ்வார் மறியலாக எழுந்தருளி யிருப்பர். அப்போது பரிசாரகர்கள், “வளைத்து வைத்தேன்” என்கிற பாசுர

மும், “மாயம் செய்யேல்” என்கிற பாசுரமும் ஸேவித்துப் பெருமாளிடம் ஸியமனம் வாங்கி ஆழ்வாருக்குப் பட்டயம் வாசித்து அளிப்பார்கள். பட்டயம் வாசிக்கும் போது, “ஸ்ரீ பேரருளாள ராமானுஜ முனிப்ரீயர்” என்று அருளப்பாடு. மேற்படி மரியாதைகள் நடந்து ஆழ்வாருக்குத் திருமஞ்சனம் கோஷ்டி முடிந்தது பீடத்திருவாராதனம் ஆகி, கோஷ்டியில் இராமானுச நூற்றாண்தாதி ஸேவை சாற்று முறை. பெருமாள் ஸங்கிதிக்கு எழுந்தருளும்போது ஜீயர் ஸ்வாமியுடன் பரமபதவாசல் வழியாக உள்ளே எழுந்தருளி, ஸேகை முதலியாருக்கு அருளப்பாடுடன் பரமபதவாசல் திருக்காப்பு சேர்க்கப்படும். ஆழ்வார் ஆசாரியர்களுக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்வாமிகளுக்கும் விடை ஸாதிக்கப்படும்.

புறப்பாடு முடிந்து ஸ்ரீ நம்பி உள்ளே எழுந்தருளும்போது “நம்பக்கம் ஸின்றுற்று யாதொரு குறையும் இல்லையே!” என்று கேட்பது ஸ்ரீ நம்பியின் வாத்ஸல்யத்தை விளக்கும்.

எண்ணெய்க் காப்பு உத்ஸவம்: பெருமாளும் இரண்டு தாயாரும் எழுந்தருளித் திருப்பாலை ஸேவை.

தை மாதப் பிறப்பு: பெருமாள் புறப்பாட்டில் பெரிய திருமடல்.

வருஷத் திருங்கூத்திரம்: நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், எம்பெருமானு, மணவாள மாழுனிகள் உத்ஸவங்களில் நாலாயிர கிரமம்.

மற்ற ஆழ்வார் ஆசாரியர்களுக்கு ஸ்வப்பிரபந்தம், கோயில் திருவாய்மோழி, நாள்பாட்டு ஸேவிப்பது வழக்கம்.

முக்கிய குறிப்பு:— எந்தப்புறப்பாட்டு மும் தொடங்கும்போது தென்னாசார்பதனியன் ஸேவிப்பதும் முடிக்கும்போது ஸர்வதேச என்று தொடங்கி மணவாள மாழுனியே இன் நுமோரு நூற்றுண்டிரும் முடிந்த பின் ஸ்ரீ உடையவர் வாழித் திருங்காமம் “ஸ்ராரும்” அதுசமய ஸேவித்து முடிப்பதும் நெடுங்காலமாக வழக்கம்.